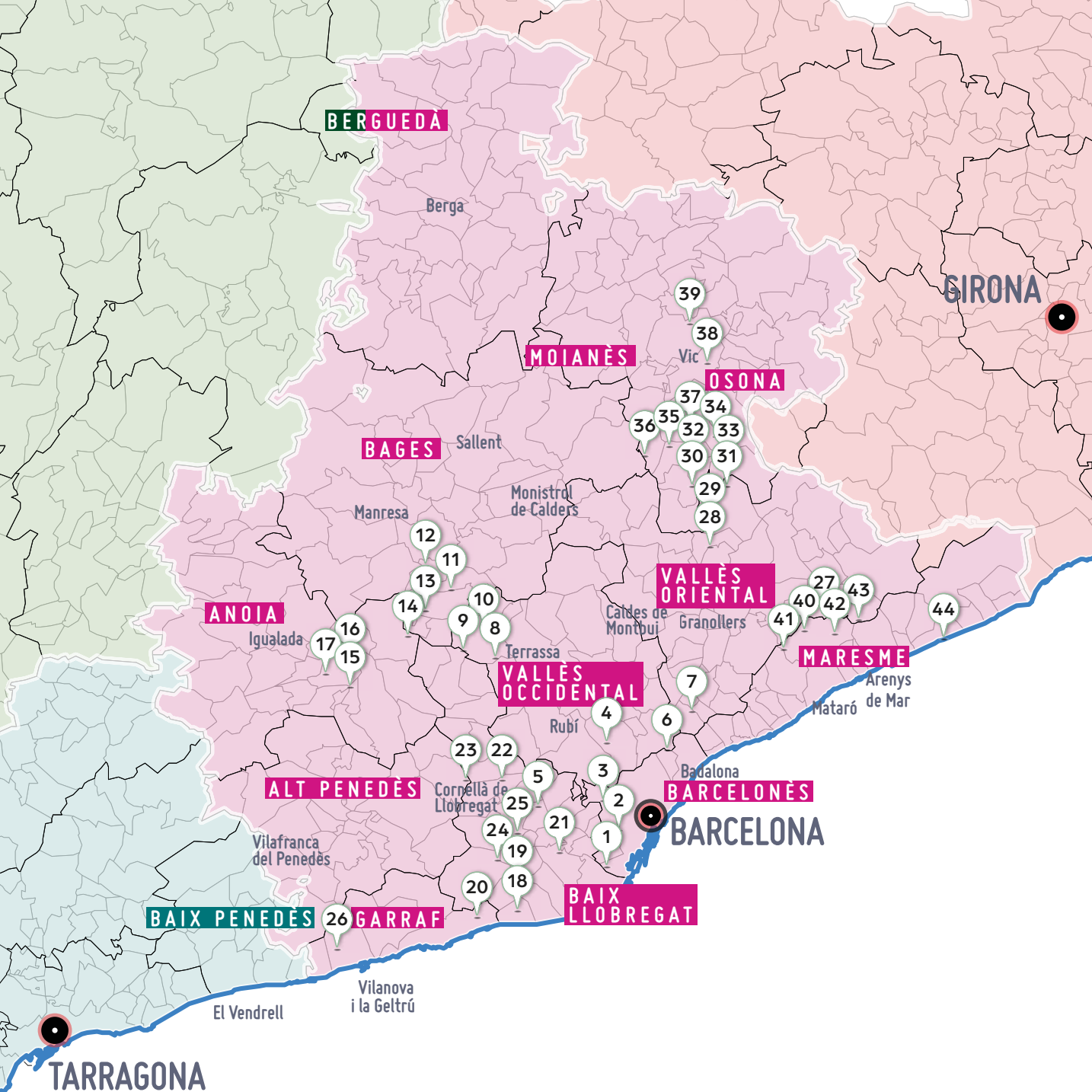

ÍNDEX

INTRODUCCIÓ	8
1. Del Baixador de Vallvidrera a Sant Cugat	10
2. Del Baixador de Vallvidrera a Molins de Rei	14
3. Del Peu del Funicular a Sant Feliu de Llobregat	18
4. De Cerdanyola del Vallès a Horta	23
5. Del Papiol a La Floresta	29
6. Turó de Les Maleses	33
7. Castell de Sant Miquel	37
8. Turó de les Pedritxes	41
9. Serra de Colcardús	45
10. Sant Salvador de les Espases	49
11. Volta per Vacarisses	53
12. Sant Jaume de Vallhonesta	57
13. Santa Cecília i Sant Benet	61
14. De Montserrat a Sant Jeroni	65
15. Turó de l'Avellana	69
16. Castell de Castellolí	73
17. Castell de Claramunt i la Serra de la Guàrdia	77
18. Castell d'Eramprunyà	81
19. La Morella	85
20. De Garraf a Sitges	89
21. De la colònia Güell a Santa Coloma de Cervelló	93
22. Castellví de Rosanes	98
23. De Gelida a Sant Andreu de la Barca	103
24. Puig d'Agulles	108
25. De la Beguda Alta a Sant Sadurní d'Anoia	112
26. De l'Arboç a Vilanova i la Geltrú	116
27. De Sant Celoni a Campins	121
28. Roca Centella	125
29. Cingles de Bertí	129
30. Tagamanent	133
31. Riera de Picamena	137
32. Sant Martí de Centelles - El Brull - els Hostalets de Balenyà	141
33. La Trona i Sant Pere de Valldaneu	145
34. Castell de Sant Martí de Centelles	149
35. Castell de Castellcir	154
36. Mirador del Puigsagordi	158
37. Roc Gros	162
38. Creu de la Miranda	167
39. Manlleu - Roda de Ter	171
40. Santuari del Corredor	175
41. Torrasa del Moro	180
42. Sant Celoni - Canet de Mar	185
43. Sant Martí de Montnegre	190
44. Sant Andreu de l'Arboceda	195

INTRODUCCIÓ

CAMINAR ÉS MERAVELLÓS

Tant per les ciutats, per tal de descobrir racons desconeguts, com per la natura. A Barcelona tenim totes dues opcions molt a prop. Amb una superfície d'arran 101 km² i aproximadament 1,7 milions d'habitants és una de les ciutats amb la densitat de població més alta d'Europa. En estar geogràficament limitada no sols pel mar sinó també per muntanyes, amb transport públic es pot arribar des del centre de la ciutat al parc natural de Collserola en quinze minuts i, allargant una mica més el viatge amb tren, s'assoleixen molts altres parcs naturals. Un autèntic luxe!

Sant Genís de Rocafort.

Pla de la Calma i Montseny.

Un dia de Nadal vaig pujar amb els FGC des de Plaça Catalunya a la parada de Baixador de Vallvidrera des d'on vaig caminar fins a Sant Cugat per, després, tornar a Barcelona amb els FGC. Va resultar ser una sortida fàcil i agradable, i, a partir d'aquest dia, vaig començar a fer tota una col·lecció d'excursions a peu, al voltant de Barcelona, sempre partint d'alguna estació de rodalies o dels FGC.

Aquesta guia recull 44 rutes que es troben totes a una distància màxima 1 h i 30 min de Barcelona, d'una banda, perquè el viatge amb tren no superi el temps de l'excursió i, d'altra, per tal que es puguin realitzar les excursions en un dia qualsevol sense gaire planificació prèvia, és a dir no hi ha impediments com “*se me ha tirado la mañana encima*”, o “*està molt lluny*”, o “*hi ha molt trànsit per anar*”.

Moltes de les rutes, de fet, són lineals i aprofiten aquest avantatge específic que ofereix l'ús

del transport públic. La gran majoria de les excursions inclou la visita d'un lloc d'interès del vast patrimoni cultural i arquitectònic que ens envolta, com ara castells, ermites, poblats ibers, museus etc. I, quan ha estat possible a mig camí de l'itinerari proposat, hi trobareu un lloc per anar a dinar o al menys un bar per fer una paradeta.

Desitjo a tothom unes bones caminades, moments agradables, compartits amb amics de dues o quatre potes (els de quatre han de portar un morrió als trens) i tant de bo descobrir una cosa nova i tornar a Barcelona amb les energies renovades, ja que està més que demostrat que l'activitat física regular i el contacte amb la natura milloren la salut física, emocional i mental.

I quan disposem de més temps marxem un cap de setmana als Pirineus que no ens enxamparan desentrenats.

1 Del Baixador de Vallvidrera a Sant Cugat

Durant la pujada a la torre de Collserola, tenim l'oportunitat de visitar el museu Verdaguier. El camí a Sant Cugat passa després pel costat de les ruïnes del Gran Hotel i del Casino de l'Arrabassada, la Font de l'Arrabassada, la Font d'en Ribes, el viaducte de Can Ribes, el pantà de Can Borrell i el Pi d'en Xandri.

Veïns del Collserola.

Sortint del Baixador de Vallvidrera, caminem uns passos cap a l'esquerra. De seguida girem uns 90° a l'esquerra per sobre de les vies de tren. Tot seguit, continuem drets pel sender que s'endinsa al bosc, però només uns metres més endavant prenem el trencall senyalitzat a la dreta, que es dirigeix a la Font Joana i al Museu Verdaguier.

Quan arribem a la Font Joana, amb la seva solitària taula de pícnic, podem seguir la senyalització en direcció al Museu Verdaguier, cap a la dreta. El maig de l'any 1902, Ramon Miralles va acollir Jacint Verdaguier a la Vil·la Joana per tal d'alleujar la tuberculosi que patia, però, tràgicament, l'estada no va tenir l'efecte desitjat i Verdaguier hi va morir a conseqüència de la malaltia

només un mes més tard, el juny de 1902. Una part de la masia (documentada des del segle XVI) està ara dedicada a l'obra i la vida del poeta.

Continuem la ruta pel camí cimentat que puja des de l'entrada del museu. Passat el Centre d'Informació Parc de Collserola, girem a l'alçada del següent pal indicador cap a l'esquerra: "Itineraris de la Budellera, Turó del Puig". A partir de l'Escola Els Xiprers, el camí de ciment es converteix en un camí forestal, i uns dos-cents metres més amunt prenem el trencall indicat del GR-92 cap a la dreta, en direcció a la Font de la Budellera. Un quilòmetre llarg més endavant ignorem el trencall senyalitzat a la Font de Canet que apareix a mà esquerra. Continuem drets i passem uns tres-cents metres després pel costat de Can Mandó. Un cop superat el revolt molt pronunciat cap a la dreta sobre el Torrent de la Budellera, ascendim a l'esquerra pel sender que porta al Passeig dels Til·lers i Torre de Collserola. Després d'uns tres-cents metres, anem a trobar un camí perpendicular, pel qual avancem cap a l'esquerra en direcció a la "Torre de Collserola". El camí cap a la dreta es dirigeix a l'entrada del mirador de la torre. Si optem per visitar-lo, podem després pel camí pavimentat fins a l'aparcament del mirador.

Abans de continuar la ruta cap a l'esquerra, pel Camí de Sant Cugat pavimentat en direcció a Can Toxo i Can Tano, podem creuar l'aparcament per treure el cap i gaudir de les magnífiques vistes sobre Barcelona. El camí de Sant Cugat puja, passada la filera de cases, uns 90° a la dreta i una mica més amunt tomba cap a l'esquerra, on s'endinsa al bosc. Uns metres més enllà, caminem per sota unes cases modernistes de color mostassa molt boniques. Un cop deixat enrere Can Tano (a mà esquerra), arribem a una font amb un banc de fusta, on prenem el trencall cap a la dreta. A partir d'aquí, seguim les indicacions a Can Ribes. Un revolt cap a la dreta ens porta a la carretera de l'Arrabassada, que creuem i seguim pel sen-

□ GUIA PRÀCTICA

TIPUS DE RUTA: lineal.

PUNT D'INICI: estació dels FGC BCN Plaça Catalunya. Línies S1, S2 fins a Baixador de Vallvidrera.

PUNT FINAL: estació dels FGC Sant Cugat. Línies S1, S2 a Barcelona.

DISTÀNCIA: 14,5 km.

TEMPS: 3 h 45 min.

DESNIVELL: 403 m.

DIFICULTAT: fàcil-mitjana.

MÉS INFORMACIÓ: Abans d'arribar a Sant Cugat, es pot dinar a Can Borrell • A la desena planta de la torre de Collserola hi ha un mirador públic que es pot visitar: www.torredecollserola.com/mirador-ca • Vil·la Joana Museu Verdaguier. <http://www.barcelona.cat/museuhistoria/ca/patrimoni/els-espais-del-muhba/muhba-villa-joana> • Casino de l'Arrabassada: <http://www.fotosdebarcelona.com/docs/CasinoRabassada-CAT.pdf> • Festes, fires, activitats: www.santcugat.cat

der que discorre per la vora de la carretera cap a l'esquerra. Des de l'àrea d'aparcament de Can Ribes, veiem a l'altra banda de la carretera, entre les copes dels arbres, dos lleons alats de pedra, que en altres temps vigilaven l'entrada del Gran Hotel Restaurant de l'Arrabassada, que es va començar a construir el 1899, però del qual ara només queden ruïnes. Continuem la ruta cap a la dreta seguint les indicacions: "Font d'en Ribes, Font de l'Arrabassada". Al cap d'uns cent metres, trobem a mà esquerra el trencall que baixa cap a les fonts. Una mica més endavant, descendim pels esglavons de fusta cap a l'esquerra i de seguida arribem a la Font de l'Arrabassada, que formava part dels jardins del Gran Casino de l'Arrabassada.

Per visitar les ruïnes de l'antic casino, seguim el corriol que comença al costat dret de la taula rodona de pícnic. El Casino era, al seu moment, la monumental i luxosa ampliació del Gran Hotel Restaurant de l'Arrabassada, que comptava amb un llac artificial i un parc d'atraccions. Es va acabar de construir l'any 1911 sota les directrius de l'arquitecte Andreu Audet i Puig, en un terreny de gairebé deu hectàrees. Una de les principals atraccions era el *Scenic Railway*, una muntanya russa d'uns dos quilòmetres de recorregut que incloïa

Mirador del Casino de l'Arrabassada.

trams per túnels soterrats. Tot i que actualment es troba en ruïnes (no és aconsellable acostar-s'hi gaire per possibles despreniments), el casino és un testimoni arquitectònic d'una època en què va prevaldre una descomunal expansió i, alhora, il·lustra el significat de la tan sovint repetida frase: "Barcelona vivia d'esquena al mar", perquè fins i tot les vistes al mar eren prescindibles dins el concepte de luxe d'aquell moment. Curiosament, una de les atraccions més populars del casino eren unes petites barques que es podien llogar per remar pel llac artificial orientat cap a Montserrat.

Passat poc més de cent anys, les platges de l'àrea metropolitana de Barcelona són visitades anualment per prop de deu milions de persones. Es tracta, doncs, d'un fenomen relativament recent. Cap a finals del segle XIX i inicis del XX, la burgesia de Barcelona es dedicava a la "conquesta" del Tibidabo mitjançant la instal·lació de carreteres i d'un funicular que facilités l'accés i la construcció de cases particulars luxoses i acomodades; d'edificis de recerca científica, com l'observatori Fabra (1904), o bé d'altres projectes destinats a l'esbarjo i a l'oci (al marge del Gran Hotel i el seu casino), com ara el parc d'atraccions del Tibidabo (1901), el Gran Hotel la Florida (1924), o el Lake Valley Park (1908) [que visitem a la ruta 2], al que es podia accedir amb el primer tren elèctric de viatgers de l'Estat espanyol, per esmentar-ne només alguns.

Reulem els aproximadament dos-cents metres fins a la Font de l'Arrabassada i ens apropem a la Font d'en Ribes, construïda el 1909, que formava part d'un projecte d'edifici proper al casino impulsat per Lluís Ribas, que era, juntament amb els seus germans Rosend i Frederic, hereu i propietari de la fàbrica de teixits Hijos de Pablo Ribas, situada al número 25 de la Ronda Sant Pere, de Barcelona. Els únics elements del projecte que es van arribar a acabar van ser la font i un viaducte d'uns vint metres d'alçada, vuitan-

Pi d'en Xandri.

ta-cinc metres de longitud i gairebé sis metres d'amplada, pel qual continuem la ruta després d'haver tornat al camí principal.

Quan arribem a l'altra banda del viaducte de Can Ribes, podem observar encara fragments de l'edifici, possiblement, amb vocació d'hotel, que mai no es va arribar a construir. El que sí que es va edificar entre 1920 i 1930, a càrrec de l'arquitecte Enric Sagnier, va ser el Patronat Ribas, un orfenat-escola per als fills dels seus obrers, un complex d'uns 9.000 m² que és actualment la seu de l'institut Vall d'Hebron de Barcelona.

Retrocedim uns passos i tot seguit seguim la indicació en direcció a Can Borrell i Sant Cugat, mentre ignorem tots els desviaments a Can Jané. Al cap d'un quilòmetre i mig, prenem el trencall senyalitzat cap al pantà de Can Borrell, a l'esquerra. Durant la baixada al pantà, obviem tots els trencalls que trobem fins a arribar a un pal d'informació, on girem cap a l'esquerra. Passat el pont de fusta sobre el pantà, continuem cap a l'esquerra. Al final de la passarel·la de

fusta instal·lada al costat del dic, hem de saltar una tanca i després pugem el camí costerut, però breu, que connecta amb un camí perpendicular, pel qual baixem cap a la dreta. Si no volem saltar la tanca, retrocedim fins al pal indicador i anem en direcció a Can Borrell / Sant Cugat. Així que arribem a Can Borrell, continuem guiats per les indicacions en direcció a Sant Cugat.

Prop de mig quilòmetre després de l'espectacular Pi d'en Xandri, un arbre monumental de més de 230 anys (23 metres d'alçada i 3,20 metres de perímetre), arribem a una rotonda. En aquest punt caminem per l'avinguda del Pla del Vinyet fins al parc Ramon Barnils, que creuem en diagonal. Tot seguit avancem pel carrer Cèsar Martorell cap a la dreta. Després de travessar la rambla del Cellar, pugem pel carrer de Sant Medir, on podem contemplar de prop el celler modernista. Des de la plaça d'Octavià, caminem per la zona de vianants (carrer de Santiago Rusiñol, carrer de Santa Maria i carrer de Valldoreix), fins a l'estació dels FGC de Sant Cugat.

26 De l'Arboç a Vilanova i la Geltrú

Des de L'Arboç pugem entre vinyes al castell de Castellet i al pantà de Foix. La ruta travessa després el parc del Foix, de vegetació mediterrània escassa, passant al costat de les ruïnes de Cal Balaguer, Cal Cremat i Cal Cassanyers. Baixant pel Fondo del Teixidor, de vegetació espessa, arribem al mas de l'Artís y després caminem fins a Vilanova i la Geltrú travessant horts.

En sortir de l'estació de l'Arboç, ens dirigim al poble per l'avinguda Mossèn Cinto Verdager. Des de lluny veiem ja la punta de la Giralda de l'Arboç, una rèplica a escala 1:2 de la Giralda de Sevilla que forma part d'una propietat particular situada dins un gran jardí. També

cal parar esment a una rèplica aproximada del pati dels lleons de l'Alhambra de Granada i una altra del Saló dels Ambaixadors del Reial Alcàsser de Sevilla. La construcció del conjunt va ser una iniciativa del matrimoni de Candelària Negrevernys, natural de Barcelona, i Joan Roquer i

Pantà del Foix.

Mari, fill d'un farmacèutic acomodat de l'Arboç que produïa un licor d'herbes de gran èxit comercial. Candelària Negrevernys va heretar una fortuna considerable el 1886, de manera que el jove matrimoni va decidir recolzar projectes culturals, com per exemple el teatre Romea. De fet, Roquer, molt aficionat a la fotografia i al teatre, havia viscut abans de casar-se a prop del teatre Romea, al carrer del Carme de Barcelona. Un viatge a Andalusia va generar un impacte tan gran en la parella, que en va resultar la construcció del conjunt de la Giralda a l'Arboç, entre els anys 1898 i 1908. El mateix Roquer va dirigir les obres, executades pel constructor Antoni Feliu.

La ruta continua per l'avinguda Mossèn Cinto Verdager. Passada la torre de Bellesguard, una propietat de grans dimensions construïda el 1898 a càrrec de Joan Baptista Pons, girem a l'esquerra per la baixada del Bonsoms. Després de travessar la carretera N-340, seguim un tram de la carretera de Castellet pel voral. Passada la rotonda, ens acomiadem de l'asfalt i tombem a l'esquerra seguint la indicació del camí del pantà. A partir d'ara, ens fixem en les marques vermelles i blanques del sender GR-92. A la cruïlla següent, girem 90° a l'esquerra, ignorant el trencall que surt uns tres-cents metres més endavant a l'esquerra. En arribar al límit del bosc, trobem un camí que prenem a l'esquerra. A l'alçada del pal que indica: "La Gravera", agafem el trencall pavimentat a la dreta i seguim les marques i les indicacions fins al riu de Foix.

Després de creuar el curs fluvial, tombem a la dreta, seguint el voral de la carretera BV-2115. Pocs passos més enllà de l'aparcament, surten uns esglaons de pedra que pugen al poble de Castellet. Seguidament, passem al costat de l'edifici de la Societat de Castellet i continuem rectes pel carrer del Castell fins a la plaça amb vistes sobre el pantà de Foix, construït entre el 1913 i el 1936.

Giralda de l'Arboç.

El castell de Castellet, documentat des de l'any 977, va ser inicialment una casa fortificada on es guardaven durant la Reconquesta armes i aliments per als soldats que defensaven la Marca Hispànica, zona coixí de l'imperi carolingi contra Al-Àndalus.

Un castell és per definició un *edifici o conjunt d'edificis envoltats de muralles, fossats i altres obres de fortificació, construït generalment en un indret elevat i estratègicament situat per a la guerra*. Després de la seva fase inicial com a casa fortificada, el castell de Castellet va passar per diverses ampliacions i transformacions al llarg dels segles. El seu aspecte actual és el resultat d'un llarg procés de restauració que es va iniciar a principis del segle XX.

Reprenem la ruta i pugem pel camí que voreja el castell per l'esquerra i que porta a un parc

Platja de Vilanova i la Geltrú.

infantil al costat del bosc, on seguim les indicacions cap a la dreta en direcció a la casa Alta i a Vilanova i la Geltrú (o bé les marques vermelles i blanques de l'antic sender GR-92). Un cop deixat enrere l'edifici solitari de Can Cabra apareix un revolt molt pronunciat on continuem rectes. Abans d'arribar a una olivera, triem el trencall de

pedres que baixa lleugerament a mà dreta. Després d'uns 250 metres, a tocar d'un camp agrícola, entrem en una zona de vegetació espessa on el sender travessa el torrent de Lampeig. Poc després, la vegetació s'aclareix i el camí torna a fer pujada. Una mica més amunt veurem a mà dreta el pi Recargolat (per la forma del seu tronc).

A partir de les ruïnes de Cal Balaguer, seguim les marques vermelles i blanques de l'antic sender GR-92, que passa al costat de Cal Cremat i Cal Cassanyes. Uns dos quilòmetres després de Cal Balaguer, arribem a la cruïlla àmplia del pla de la casa Alta, on girem a l'esquerra en direcció a Vilanova i la Geltrú.

Fondo del Teixidor.

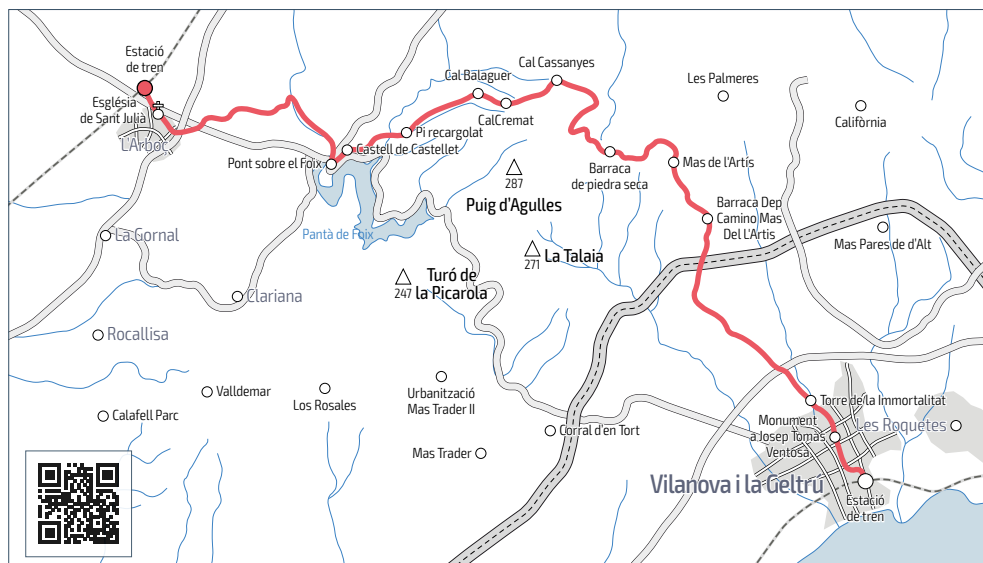
Tres-cents metres després de la cruïlla, agafem el corriol de pedres que surt a mà dreta, però de seguida prenem el trencall de l'antic GR-92 cap a la dreta en direcció a Vilanova. Al final del Fondo del Teixidor, de vegetació molt espessa, trobem un camí més ample, que agafem recte, guiats per les marques vermelles i blanques de l'antic GR-92. A l'alçada del mas de l'Artís, l'antic GR-92 deixa la pista i es desvia a l'esquerra, per unir-s'hi de nou al final de la baixada per una pineda.

Uns quatre-cents metres després de l'entrada al terreny de l'Associació Agrària Mas d'en Sa Font, prenem el trencall (sense senyalització) que surt a mà dreta i seguim la riba del torrent de la Pastera, que no sol portar aigua. Quan vegem a la dreta una casa de color taronja que s'alça damunt d'un petit turó, girem a l'es-

querra. En sortir del pas inferior de la carretera C-31, continuem recte pel camí de Mas Tapet, que passa al costat del club d'hípica Rosper al cap d'un quilòmetre escàs. Una mica més enllà, retrobem l'antic GR-92, on anem a la dreta. Amb l'ajuda de les marques vermelles i blanques, caminem entre els horts fins a la ronda Ibèrica de Vilanova i la Geltrú. Després de travessar-la, baixem un tram pel camí del Mas

de l'Artís, per girar a la dreta pel carrer de les Premses a l'alçada de l'oficina de correus. Tot seguit, avancem pel carrer del Comerç i pel carrer dels Caputxins. Des de la plaça de la Vila, baixem pel carrer de la Llibertat. En arribar a la rambla de l'Exposició, tombem a l'esquerra i al cap de pocs metres apareix a la dreta l'estació de Vilanova i la Geltrú. Molt a prop trobem també el museu del Ferrocarril de Catalunya.

□ GUIA PRÀCTICA

TIPUS DE RUTA: lineal.

PUNT D'INICI: estació de RENFE Barcelona Plaça Catalunya.
Línia R4 fins a l'Arboc.

PUNT FINAL: estació de RENFE Vilanova i la Geltrú. Línia R2 i R17 a Barcelona.

DISTÀNCIA: 19 km.

TEMPS: 4 h 45 min.

DESNIVELL: 381 m.

DIFICULTAT: fàcil-mitjana, però força llarga.

MÉS INFORMACIÓ: La Giralda de L'Arboç: <https://larbocturistic.cat/que-visitat/la-giralda> Visites només amb reserva prèvia: turisme@arboenc.cat • Castell de Castellet: <http://www.penedeturisme.cat/ca/que-fer/castell-de-castellet> Visites només amb reserva prèvia els segons dissabtes i diumenges de cada mes, de 10:00 a 14:00 h. Tel. 938 144 506. Atenció telefònica de dilluns a divendres, de 9:00 a 14:00 h. • Museu del Ferrocarril de Catalunya a Vilanova i la Geltrú: www.museudelferrocarril.org • Festes, fires, activitats: www.vilanova.cat

27 De Sant Celoni a Campins

Pugem a Campins pel camí Vell de Sant Celoni, que segueix el torrent de Campins de prop. El camí de tornada passa al costat de Sant Guillem, seguint les marques del sender GR-5 fins uns horts als afores de Sant Celoni.

Sortint de l'estació de Sant Celoni, agafem el carrer Esteve Mogas cap a la dreta. Tot seguit pugem pel carrer Sant Martí fins al carrer Major. Voregem l'església de Sant Martí per la dreta, cap al carrer de Santa Fe. A continuació tombem a l'esquerra per el carrer Torras i Bages i al carrer Lluís Montané. A partir del passeig del Pertegàs, continuem pel corriol que comença al costat esquerre dels bancs de formigó. Creuem la riera de Pertegàs i seguim les marques vermelles i blanques del sender GR-97 cap a l'esquerra. En sortir del pas inferior sota les vies del tren, girem a la dreta, i altre cop a la dreta pocs metres més endavant, de manera que seguim un tram curt en paral·lel a les vies d'alta velocitat. A la bifurcació següent, deixem el GR-97 i continuem la ruta cap a la dreta pel carril de la Serra de Can Tomàs (sense senyalització). Al cap d'un quilòmetre llarg de pujada molt forta, trobem desviaments a banda i banda del camí. Agafem el que baixa a l'esquerra (sense senyalització) cap a la masia de Can Celrac. Des del revolt davant la masia, baixem pel trencall de la dreta; al costat esquerre del camí hi ha una tanca amb punxes de plàstic vermelles.

Seguidament arribem a la cleda de fusta d'un prat, on fem un gir tancat a la dreta i ens endinsem en una zona de vegetació molt densa i travessem la riera de Campins, coberta de còdols.

Uns quants passos enllà, trobem de manera sobtada un camí perpendicular, que pugem. Poc

després arribem a una bifurcació (a mà dreta hi ha una caseta de xapa ondulada verda per al

Artista d'escapament a Campins.

Sant Guillem.

bombament de Sant Celoni) i anem a l'esquerra pel camí Vell de Sant Celoni (sense retolar) guiats per les marques blaves.

A l'alçada d'un espectacular pi centenari, el camí Vell es desvia a la dreta; el sender recte és simplement una dreuera que s'ajunta amb el camí Vell uns tres-cents metres més amunt. A la cruïlla següent, continuem recte. De l'esquerra ens arriba, segons l'estació de l'any i la quantitat d'aigua, el murmur del torrent de Campins.

Passades les cases de Can Sura a la nostra esquerra, només queda mig quilòmetre de pujada fins a Campins. Podem fer una volta pel poble i dinar en un dels molts restaurants que hi ha.

Iniciem la tornada des de la plaça de la Vila, seguint el camí de Sant Guillem fins a trobar la carretera BV-5114, que baixem uns metres pel voral. Seguidament, agafem el trencall indicat a l'esquerra en direcció a Sant Guillem;

si baixem a visitar l'ermita, hem de tornar a pujar al camí principal. Tot seguit continuem la ruta pel camí de Can Bruguera, que passa al costat d'unes alzines molt boniques. Poc abans d'arribar a Can Bruguera (una casa de color ocre al costat dret del camí) prenem el trencall sense senyalització que baixa a la dreta. Al cap d'uns dos-cents metres, arribem a una cruïlla asfaltada, on continuem recte, guiats per les marques del sender GR-5, que deixa d'estar

GUIA PRÀCTICA

TIPUS DE RUTA: circular.

PUNT D'INICI: estació de RENFE Barcelona Passeig de Gràcia. Línies R2 i R11 fins a Sant Celoni.

PUNT FINAL: estació de RENFE Sant Celoni.

DISTÀNCIA: 13,5 km.

TEMPS: 3 h 15 min.

DESNIVELL: 359 m.

DIFICULTAT: fàcil-mitjana.

MÉS INFORMACIÓ: Pel camí es pot dinar a Campins. • Festes, fires, activitats: www.santceloni.org www.campins.cat.